

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodsdisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

Ifølge slovakisk ret er arveaftaler eller fælles testamenter ikke tilladt.

Testamenter kan udfærdiges på flere forskellige måder:

1. Et håndskrevet testamente udfærdiget af testator skal indeholde testators egen underskrift og datoen. Et sådant skriftligt testamente behøver ikke være underskrevet af vidner.

2. Et testamente udfærdiget skriftligt på anden vis (f.eks. på en computer, en skrivemaskine eller af en anden end testator) skal være underskrevet i to vidners nærvær, og disse skal underskrive testamentet for at bevidne, at det virkelig er udtryk for testators sidste vilje. Et testamente, der udfærdiges på denne måde, skal ligeledes underskrives og dateres af testator selv.

3. Et notarpåtegnet testamente. Notaren er ansvarlig for de indholdsmæssige og formelle krav til denne type testamente. Alle notarpå tegnede testamenter skal registreres i det centrale notarregister for testamenter (*Notársky centrálny register závetov*).

4. En særlig form for testamenter benyttes, når testator er i dårlig helbredstilstand, blind, døv eller ikke kan læse eller skrive. I sådanne tilfælde skal der være tre vidner til stede. De bevidner testamentet med deres underskrift efter at have fået det læst op. Dokumentet skal indeholde oplysninger om den person, der har skrevet det, og den person, der har læst det op, og om, hvordan det blev bekræftet, at dokumentet indeholder testators sidste vilje.

Kun personer med retsevne kan være vidner. Blinde, døve eller stumme personer, personer, som ikke behersker det sprog, som testamentet er nedskrevet på, og de i testamentet indsatte arvinger kan ikke være vidner.

For at et testamente skal være gyldigt, skal det indeholde en angivelse af dato, måned og år for oprettelsen. En vigtig del af indholdet er naturligvis indsættelsen af de begunstigede, der arver boet som helhed eller forholdsmæssige andele af boet eller bestemte effekter (hvem får hvad).

Hvis testamentet er håndskrevet af testator, tilrådes det, at testator fortæller sine nærmeste dette, så de ved, hvor testamentet befinder sig.

Eventuelle betingelser, der er knyttet til testamentet, har ingen retsvirkning.

2 Skal dødsbodsdispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Notarer skal af egen drift registrere notarpå tegnede testamenter i det centrale notarregister for testamenter, som føres af notarkammeret (*Notárska komora Slovenskej republiky*). Testamenter, der er udfærdiget som beskrevet i punkt 1), 2) og 4) ovenfor, skal ikke registreres, men efter anmodning af testator eller andre kan notaren tage imod dem med henblik på opbevaring. Notaren skal ligeledes registrere denne opbevaring i det centrale notarregister for testamenter.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodsdispositioner (f.eks. tvangsarv)?

Ja, i § 479 i den slovakiske civillovbog (lov nr. 40/1964) specificeres tvangsarv fra boet og de arvinger, der er berettiget hertil: "Mindreårige slægtninge i nedstigende linje skal modtage mindst lige så meget, som deres andel af boet udgør ifølge loven, og myndige slægtninge i nedstigende linje skal modtage mindst lige så meget som halvdelen af deres andel ifølge loven. *Hvis et testamente indeholder andre bestemmelser end de ovenstående, er den pågældende del af testamentet ugyldig, medmindre de pågældende slægtninge i nedstigende linje er gjort arveløse*".

4 Hvis der ikke findes en dødsbodsdisposition, hvem arver så, og hvor meget?

Arven fordeles efter loven og/eller i henhold til et testamente. Hvis afdøde ikke har skrevet testamente, eller hvis der forefindes aktiver, som ikke er medtaget i testamentet, fordeles arven efter loven på grundlag af arveklasserne.

Første klasse

I denne første klasse arver afdødes børn og ægtefælle lige store andele. Hvis et barn ikke arver, fordeles det pågældende barns andel ligeligt blandt dets egne børn. Hvis disse børn eller nogle af dem heller ikke arver, arver deres slægtninge i nedstigende linje i lige store andele.

Hvis afdøde ikke efterlader slægtninge i nedstigende linje, eller hans slægtninge i nedstigende linje ikke arver (dvs. de alle har frasagt sig arveretten, ingen af dem er i stand til at arve, de er gjort arveløse med gyldig grund, eller de ikke er begunstiget), arver begunstigede i anden klasse.

Anden klasse

Hvis afdødes slægtninge i nedstigende linje ikke arver, omfatter arvingerne i anden klasse ægtefællen, afdødes forældre og enhver, der har levet sammen med afdøde i en fælles husholdning i mindst ét år forud for dødstidspunktet, og som derfor passede den fælles husholdning, eller som blev forsørgt af afdøde. Arvinger i anden klasse arver i lige store andele; ægtefællen skal imidlertid altid arve mindst halvdelen af boet.

Tredje klasse

Hvis hverken ægtefællen eller nogen af forældrene arver, omfatter arvingerne i tredje klasse, som arver i lige store andele, afdødes søskende og enhver, der har levet sammen med afdøde i en fælles husholdning i mindst ét år forud for dødstidspunktet, og som derfor passede den fælles husholdning, eller som blev forsørgt af afdøde. Hvis nogen af afdødes søskende ikke arver, arver den pågældende søskendes børn andelen, som de deler ligeligt.

Fjerde klasse

Hvis der ikke er arvinger i tredje klasse, tilfalder arven arvinger i fjerde klasse, der omfatter afdødes bedsteforældre, som arver i lige store andele, og hvis ingen af bedsteforældrene arver, arver bedsteforældrenes børn i lige store andele.

Hvis der ikke er nogen arvinger, tilfalder boet staten.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

Den distriktsdomstol (*okresný súd*), i hvis retskreds afdøde havde sin faste bopæl på dødstidspunktet, eller hvis afdøde ikke havde fast bopæl i Slovakiet, den distriktsdomstol, i hvis retskreds afdøde havde aktiver, og hvis der ikke findes en sådan domstol, domstolen på det sted, hvor den pågældende afgik ved døden. Distriktsdomstolen udpeger en notar til at handle og træffe afgørelse i sagen. Notarens handlinger betragtes som handlinger udført af domstolen.

Bemyndigelsen vedrører ikke afgørelsen om at indlede bobehandlingen, anmodningen om retshjælp i udlandet, afgørelsen om at afskedige notaren og dennes ansatte og afgørelsen om at ophæve afgørelsen om arveadkomst, hvis det efterfølgende viser sig, at afdøde lever, eller hvis afdødes dødsattest er blevet annulleret.

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

Arvinger afgiver en mundtlig erklæring om vedgåelse eller afståelse af arven over for notaren eller gør det i form af en skriftlig erklæring, som de indsender til skifteretten, senest en måned efter at retten meddelte dem deres ret til at afstå/vedgå arven og følgerne af denne erklæring.

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

Ifølge slovakisk lov er der ikke mulighed for legater.

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Proceduren svarer til erklæringen om vedgåelse/afståelse af arv, men fristen på en måned finder ikke anvendelse. Der findes ikke nogen særlig erklæring om afståelse eller vedgåelse af en tvangsarv.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Registreringskontoret underretter den kompetente distriktsdomstol om dødsfaldet i distriktet. Domstolen indleder proceduren, også uden en begæring, når den får meddelelse om, at en person er død eller er blevet erklæret død. I første omgang undersøger domstolen i det centrale notarregister for testamenter, hvorvidt afdøde har efterladt et testamente, et dokument om arveløshed, en tilbagekaldelse af disse dokumenter eller en erklæring om lovvalg i overensstemmelse med de særlige regler, og identificerer den notar, der opbevarer dokumentet. Domstolen foretager en indledende undersøgelse for at identificere arvingerne og afdødes formue og gæld og træffer eventuelle hasteforanstaltninger for at sikre arven. Der kræves ikke noget retsmøde til behandling af arvesagen, hvis retten fastslår, at en enkelt arving arver boet, eller hvis boet automatisk tilfalder staten.

I sin egenskab af bemyndiget retskommissær udsteder notaren et arvebevis, når der ikke er en arvetvist, hvis:

en enkelt arving arver boet

boet automatisk tilfalder staten

arvingerne har indgået en aftale om fordelingen afdødes kreditorer deltager i aftalen, såfremt deres fordringer er omfattet af aftalen eller

arvingerne og afdødes kreditorer har indgået en aftale om at videregive et bo med uforholdsmæssig stor gæld til betaling af gælden

notaren bekræfter de enkelte arveberettigedes arvelod, såfremt parterne ikke har indgået en aftale, eller fordeler arven mellem arvingerne og beslutter, hvilke beløb der tilkommer de forskellige arvinger

notaren ikke godkender aftalen om fordeling af arven, men bekræfter de enkelte arveberettigedes arvelod eller fordeler arven mellem arvingerne og beslutter, hvilke beløb der tilkommer de forskellige arvinger.

Det endelige arvebevis er det dokument, der overdrager ejendomsretten til arvingerne.

Hvis afgørelsen om arverettigheder afhænger af konstateringen af en omtvistet faktisk omstændighed, og hvis det ikke er lykkedes at nå frem til en aftale, afsiger retten en kendelse, hvori den arving, hvis rettighed synes at være mindre sandsynlig, opfordres til at anlægge sag for at få fastslået den omtvistede faktiske omstændighed. Retten fastsætter samtidig en tidsfrist for anlæggelse af retssagen, som ikke må være kortere end en måned.

Når der er uforholdsmæssig stor gæld i boet, og arvingerne og afdødes kreditorer ikke er nået til enighed om at videregive boet til betaling af gælden, kan retten afsige kendelse om afvikling af boet. I afviklingskendelsen anmoder retten kreditorerne om at fremsætte deres krav inden for en given frist, efter udløbet af hvilken deres krav fortabes.

Retten (notaren i sin egenskab af retskommissær) afvikler et bo med uforholdsmæssig stor gæld ved at sælge alle afdødes aktiver til en pris, der er normal for sammenlignelige aktiver. Ved salget af aktiverne handler retskommissæren på parternes vegne, men i eget navn, og tager også hensyn til mere fordelagtige forslag fra parterne vedrørende afvikling af aktiverne. Notaren deponerer provenuet på en særlig bankkonto, som han har åbnet til dette formål. Hvis boet indeholder flere aktiver, når gælden er betalt, tilfalder de staten med virkning fra dødsdatoen.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

Arven overgår på dødsdatoen. Arvebeviset eller retskendelsen har kun konstaterende virkning for et forhold, der er indtruffet tidligere. Det er imidlertid kun muligt at afvikle boet fuldstændigt med et endeligt arvebevis eller en retskendelse.

Datoen for afdødes død skal attesteres med en dødsattest, en anmeldelse af dødsfaldet udstedt af et særligt register i det slovakiske indenrigsministerium, når en slovakisk statsborger dør i udlandet, eller en domstolsafgørelse, der afsiges under en procedure, hvor en forsvundet person erklæres død, og i dette tilfælde fastslår domstolen dødsdatoen. Kun slovakiske domstole kan erklære slovakiske statsborgere døde. Slovakiske domstole kan erklære udenlandske statsborgere døde, men de retlige konsekvenser gælder kun for personer med fast ophold i Slovakiet og kun for aktiver, der befinder sig i Slovakiet.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Ja, arvingerne hæfter for afdødes gæld og for rimelige udgifter til begravelsen af afdøde, men kun op til værdien af deres andel af boet. Arvinger er ikke forpligtet til at betale afdødes gæld af deres egne midler. Hvis der er flere arvinger, hæfter de for udgifterne til begravelsen af afdøde og for gælden forholdsmæssigt, men hver for sig i forhold til deres andel af boet. Når der er uforholdsmæssig stor gæld i boet, kan arvingerne aftale med kreditorerne, at de stiller boet til deres rådighed til betaling af gælden. Retten godkender denne aftale, hvis den ikke er i strid med loven eller sædelighed.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Registreringen i matrikelregistret sker hos distriktsmyndigheden på det sted, hvor den faste ejendom er beliggende. Myndigheden foretager registreringen af egen drift eller på anmodning af ejeren eller en anden bemyndiget person. Ansøgninger skal være skriftlige og skal indeholde:

a) ansøgerens navn (virksomhedsnavn) og faste bopæl (hjemsted)

b) navnet på den distriktsmyndighed, som ansøgningen er stillet til

c) et officielt bekræftet dokument eller et andet dokument, der bekræfter ansøgerens adkomst til ejendommen

d) en liste over eventuelle bilag. Ansøgninger skal ledsages af:

i) en officiel attest eller et andet officielt dokument, der bekræfter ansøgerens adkomst til ejendommen; i tilfælde af registrering af en lovbestemt panteret er det ikke nødvendigt at vedlægge dokumentation for fordringen

ii) identificering af jordlodet, hvis adkomsten til ejendommen ikke er registreret i skødet

iii) andre dokumenter, der har bevisværdi i forbindelse med proceduren.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Det er ikke obligatorisk at udpege en bobestyrer. Men hvis det er i den almene interesse eller i parternes interesse, træffer retten imidlertid hasteforanstaltninger af egen drift for at sikre arven, og den kan ligeledes beskikke en bobestyrer. Oftest fungerer en af arvingerne eller en anden person, der er tæt på afdøde, som bobestyrer, men det kan også være en anden notar end retskommissæren for den pågældende arveprocedure.

En bobestyrer, der er beskikket efter slovakisk ret, adskiller sig fra bobestyreren efter sædvaneretten.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Den notar, der er udpeget som retskommissær, forestår bobehandlingen. Arvingerne bestyrer boet, som de har arvet, men de skal have rettens tilladelse til at sælge effekter, der indgår i arven, inden den endelige afslutning af bobehandlingen samt til andre handlinger, der ligger ud over den daglige forvaltning.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Under bobehandlingen træffer bobestyreren enhver foranstaltning, der er nødvendig for at bevare aktiverne i boet inden for de grænser, der er fastsat af retten. Retten fastlægger omfanget af beføjelserne med henblik på at give bobestyreren mulighed for at bevare værdien af de aktiver, der indgår i boet. Bobestyreren hæfter for alle skader, som han forårsager ved at tilsidesætte sine pligter ifølge loven eller som fastsat af retten. Ved afslutningen af bobehandlingen afleverer han en endelig rapport til arvingerne, og retten træffer beslutning om hans vederlag plus godtgørelse af udgifter, som betales af arvingerne.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Ved afslutningen af bobehandlingen udsteder notaren et arvebevis, der betragtes som en retskendelse. Beviset indeholder navnene på arvingerne og identificerer de aktiver, som overgår til de enkelte arvinger, samt deres andele af boet.

Efter anmodning fra en arving kan notaren udstede en samlet attest for alle arvinger under bobehandlingen. Denne attest er en "bekræftelse af forhold, der fremgår af sagen", et officielt bekræftet dokument oprettet ved den notar, der forestår bobehandlingen, og den benyttes især som bevis for status af arvinger eller andre arveberettigede, som arver en rettighed efter afdøde (f.eks. erstatning i henhold til en forsikringspolice, medlemsrettigheder, status i verserende sager osv.).

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

This webpage is part of an EU quality network

Sidste opdatering: 03/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.